

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาประวัติความเป็นมาของการพัฒนานักศึกษาของสภวิทยาลัยและศึกษาการพัฒนาักศึกษาของสภวิทยาลัยตามแนวทฤษฎีการพัฒนาักศึกษาของซิคเกอร์ทั้ง 7 ด้าน คือการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณื การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง การพัฒนาความมีเอกลักษณ์ การพัฒนาความมีอิสระในการสร้างสัมพันธ์ทระหว่างบุคคล การกำหนดเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจน การพัฒนาบูรณาการ ตามการรายงานของักศึกษาและความคิดเห็นของอาจารย์ และเสนอแนะแนวทางในการพัฒนานักศึกษาของสภวิทยาลัย

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของความเรียง และตารางประกอบคำบรรยายโดยแบ่งเป็น 9 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความเป็นมาของการพัฒนานักศึกษาของสภวิทยาลัย
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ภาพผู้ตอบแบบประ เภ็นตนเอง
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาักศึกษาของสภวิทยาลัยตามแนวทฤษฎีพัฒนาักศึกษาของซิคเกอร์ทั้ง 7 ด้านตามการรายงานของักศึกษา
- ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของักศึกษา เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาักศึกษา
- ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของักศึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาักศึกษาของสภวิทยาลัย
- ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาักศึกษาของสภวิทยาลัยตามแนวทฤษฎีพัฒนาักศึกษาของซิคเกอร์ทั้ง 7 ด้านตามความคิดเห็นของอาจารย์
- ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานักศึกษา
- ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาักศึกษาของสภวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความเป็นมาของการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย เป็นการวิเคราะห์ ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยขอกว่า เฉพาะปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพัฒนานักศึกษาดังนี้

1. นักศึกษา
2. อาจารย์
3. หลักสูตร

โดยแบ่งระยะเวลาออกเป็น 4 ช่วงคือ

ช่วงเวลาก่อน พ.ศ.2510

ช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ.2510-2517

ช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ.2518-2526

ช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ.2527-ปัจจุบัน

1. นักศึกษา นักศึกษาที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยครูก่อนปี พ.ศ.2510 เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสิทธิภาพสูง ทั้งนี้เพราะนักศึกษาจะต้องมีผลการเรียนดี และผ่านกระบวนการคัดเลือกเป็นอย่างดี อีกทั้งผู้เข้าศึกษาก็มีจำนวนน้อย จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับสถาบันและนักศึกษากับผู้สอนเป็นไปอย่างใกล้ชิด นักศึกษาจะได้รับความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ จากผู้สอนในลักษณะการถ่ายทอดและการเลียนแบบ หรือกล่าวได้ว่าอาจารย์ผู้สอนมีบทบาทต่อผู้เรียนในการพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน (ปรีชา ราชพิลา, สัมภาษณ์) นักศึกษาอยู่หอพักของวิทยาลัย จึงมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาได้อย่างเต็มที่ เช่น กิจกรรมพัฒนาวิทยาลัย กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมตามประเพณีต่าง ๆ ของชุมชน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงในการพัฒนาหลาย ๆ ด้าน เช่น การเกษตร ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความสามัคคี ตลอดจนการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นักศึกษาที่จบการศึกษาจากวิทยาลัยอยู่ในช่วงดังกล่าวจึงเป็นผู้ที่มีความสามารถและมีคุณภาพสูงในทุก ๆ ด้าน เช่น ความสามารถทางด้านวิชาการและวิชาชีพ ทักษะการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ทำให้เป็นที่ต้องการของสังคม

ต่อมาในช่วงปี พ.ศ.2510-2517 ได้เกิดวิกฤตการณ์ขึ้นคือปัญหาเด็กนักเรียนที่เรียนจบ ม.ศ.3 และ ม.ศ.5 แล้วไม่มีที่เรียน วิทยาลัยครูได้รับแรงผลักดันทางด้านการเมืองอย่างแรง โดยต้องแก้ปัญหาดังกล่าวจึงแก้ปัญหาโดยขยายการฝึกหัดครูรับนักศึกษาทั้งภาคปกติและภาคค่ำ (ชิน

ขำเพชร 2525: 25) นักเรียนที่พลัดจากการสอบเข้ามหาวิทยาลัยทั่วประเทศหลายหมื่นคน ต่างก็วิ่งเต้นเข้าเรียนในวิทยาลัยครู การรับนักศึกษาปริมาณมาก ๆ โดยไม่ผ่านการกลั่นกรองตามกระบวนการย่อมทำให้คุณภาพลดลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (ประเสริฐ มาสุปรีดี 2526: 80) จึงกล่าวได้ว่าในช่วงเวลาดังกล่าว การพัฒนานักศึกษาในวิทยาลัยครูขาดการเอาใจใส่อย่างจริงจัง เพราะวิทยาลัยครูมุ่งผลิตในด้านปริมาณมากกว่าคุณภาพ (เฉชา เกียรติศิริ, สัมภาษณ์) และในช่วงเวลาดังกล่าวเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ก็มีผลกระทบต่อพัฒนานักศึกษาในวิทยาลัยครูเช่นกัน คือทำให้นักศึกษามีบทบาททางด้านการเมืองมากขึ้น แต่เป็นเพียงระยะเวลาสั้น ๆ บทบาทของนักศึกษาก็เปลี่ยนไป

ในปี พ.ศ.2518 ได้มีพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 เกิดขึ้น ประเด็นสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็คือทำให้การศึกษาวิชาการและผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาชีพและวิทยฐานะของครูอาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการศึกษา ทำนุบำรุงวัฒนธรรม และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม (วิทยาลัยครูนครราชสีมา 2527: 209) ผลกระทบต่อพัฒนานักศึกษาตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผลจากปี พ.ศ.2518-2626 กล่าวคือวิทยาลัยครูพยายามจัดรูปแบบในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนานักศึกษา ให้มีลักษณะคล้ายคลึงกับมหาวิทยาลัยมากที่สุด โดยจัดตั้งชมรม รวมไปถึงการมีสโมสรนักศึกษา แต่ยังคงขาดความพร้อมอยู่มาก เช่น การบริหาร อาจารย์ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ จึงทำให้การดำเนินงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (วิระวัฒน์ พัฒนกุลชัย, สัมภาษณ์) แต่อย่างไรก็ตามถือว่าเป็นช่วงเริ่มต้นการพัฒนาไปสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สมบูรณ์

ในปี พ.ศ.2527 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 ประเด็นสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือ ให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น และผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริมวิทยฐานะของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม รูปแบบการพัฒนานักศึกษาจึงได้เปลี่ยนไป ทั้งนี้เพราะพระราชบัญญัติฉบับนี้ทำให้วิทยาลัยครูมีการรวมกลุ่มตามสภาพสถานที่ตั้ง และสิ่งแวดล้อมที่ใกล้เคียงกัน เรียกว่าสหวิทยาลัย การพัฒนานักศึกษาจึงทำในรูปแบบของกลุ่มวิทยาลัย มีการวางแผนพัฒนาเป้าหมายและวิธีการร่วมกัน ทำให้การพัฒนานักศึกษามีรูปแบบและวิธีการที่แน่ชัดขึ้น (เฉชา เกียรติศิริ, สัมภาษณ์)

กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยได้จัดเพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาได้แก่

1. การบริการแนะแนวและสนเทศ เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมบุคลิกลักษณะของนักศึกษาให้ดีขึ้น โดยใช้กระบวนการแนะแนวให้นักศึกษาเข้าใจตนเอง และมีการตัดสินใจดำเนินวิถีชีวิตของตนเองให้มีประสิทธิภาพ

2. การให้บริการและสวัสดิการแก่นักศึกษา โดยส่งเสริมให้นักศึกษาอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย เป็นการอำนวยความสะดวกในด้านที่พักอาศัยแก่นักศึกษา ตลอดจนจัดสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยให้เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม เพื่อเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาให้ดีขึ้น

3. การส่งเสริมพละนาฏยและนันทนาการ โดยเน้นในด้านการกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพให้สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เสริมสร้างความสามัคคี ความมีน้ำใจ ความมีวินัย โดยจัดให้มีการแข่งขันกีฬาระหว่างวิชาเอก ระหว่างคณะ ระหว่างกลุ่มมหาวิทยาลัย และระหว่างมหาวิทยาลัยทั้งหมด

4. การพัฒนาบุคลิกภาพและจริยธรรม เน้นการเสริมสร้างวินัย บุคลิกภาพและคุณธรรมของนักศึกษา ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม เสริมสร้างบุคลิกภาพให้มากขึ้น รวมถึงการปลูกฝังค่านิยมพื้นฐาน ตลอดจนการส่งเสริมประชาธิปไตย

5. การส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรม โดยให้ความร่วมมือกับชุมชนในการส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น เช่น การแห่เทียนเข้าพรรษา แห่ประสาธน์ ซึ่งการจัดกิจกรรม เป็นไปตามความเหมาะสมของสถานที่ตั้งมหาวิทยาลัยในท้องถิ่นนั้น

6. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรัก ความศรัทธา และภาคภูมิใจในอาชีพครู มีค่านิยมที่พึงประสงค์ ตั้งมั่นอยู่ในคุณธรรม จริยธรรม และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพครู ตระหนักในคุณค่าของการดำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมของชาติ มีจิตสำนึกในการพัฒนาสังคมและมีจิตใจเป็นประชาธิปไตย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยในอดีตมีปัญหาและอุปสรรคค่อนข้างน้อย อาจเนื่องจากนักศึกษามีคุณภาพ อาจารย์เอาใจใส่อย่างจริงจัง ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบัน นักศึกษา อาจารย์เป็นไปอย่างแนบแน่น ส่วนในปัจจุบันค่อนข้างจะมีปัญหา เนื่องจากสาเหตุความเจริญทางด้านวัตถุเพิ่มมากขึ้น อาจารย์มองไม่เห็นความสำคัญ รวมไปถึงการขาดงบประมาณในการดำเนินการ (สันต์ ธรรมบำรุง, สัมภาษณ์)

2. อาจารย์ ครูอาจารย์มีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ในอดีตที่ผ่านมาครูอาจารย์ได้รับการยกย่องว่าเป็นปูชนียบุคคล ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของคุรุสภา ดังนี้

1. เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
2. ยึดมั่นในศาสนาที่ตนนับถือ ไม่ลบหลู่ดูหมิ่นศาสนาอื่น
3. ตั้งใจสั่งสอนศิษย์ และปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เกิดผลดีด้วยความเอาใจใส่ อุทิศเวลาของตนให้แก่ศิษย์ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่การงานไม่ได้
4. รักษาชื่อเสียงของตนมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ห้ามประพฤติการใด ๆ อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติและชื่อเสียงของครู
5. ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมอันดีงามของสถานศึกษา และปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่การงานโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของสถานศึกษา
6. ถ่ายทอดความรู้โดยไม่บิดเบือนและปิดบังอำพราง ไม่นำหรือยอมให้นำผลงานทางวิชาการของตนไปใช้ในทางทุจริตหรือเป็นภัยต่อมนุษยชาติ
7. ให้เกียรติแก่ผู้อื่นทางวิชาการ โดยไม่นำผลงานของผู้ใดมาแอบอ้าง เป็นผลงานของตน และไม่เบียดบังใช้แรงงานหรือนำผลงานของผู้อื่นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตน
8. ประพฤติตนอยู่ในความซื่อสัตย์สุจริตและปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความเที่ยงธรรม ไม่แสวงหาผลประโยชน์สำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ
9. สุภาพเรียบร้อย ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ รักษาความลับของศิษย์ ของผู้ร่วมงานและของสถานศึกษา
10. รักษาความสามัคคีระหว่างครูและช่วย เหลือกัน ในหน้าที่การงาน

ข้อปฏิบัติดังกล่าว เป็นสิ่งที่อาจารย์วิทยาลัยครูช่วงก่อนปี พ.ศ.2510 ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด จึงส่งผลให้การพัฒนานักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ปรีชา ราชพิลา, สัมภาษณ์)

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 3 เป็นช่วงระหว่างปี พ.ศ.2510 ถึง พ.ศ.2517 (พจน์ สะเพียรชัย ใน วิทยาลัยครูครุราชสีมา 2527: 39) วิทยาลัยครูเร่งผลิตครูให้ทันกับการขยายการศึกษาอย่างรวดเร็ว โดยผลิตครูทั้งภาคปกติและภาคสมทบ ทำให้อาจารย์ผู้สอนมีภารกิจมากขึ้น จึงเกิดผลกระทบต่อการพัฒนานักศึกษา โดยอาจารย์ผู้สอนขาดการเอาใจใส่อย่างจริงจังค่อนักศึกษา รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเองก็ไม่สามารถให้คำปรึกษาและดูแลเอาใจใส่นักศึกษาได้ทั่วถึง เนื่องจากจำนวนนักศึกษาในความรับผิดชอบมากเกินไป

ต่อมาเมื่อวิทยาลัยครูลดการผลิตนักศึกษาลงและมีพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 เกิดขึ้นทำให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเท่าเทียมมหาวิทยาลัย อาจารย์ในวิทยาลัยครูเกิดการตื่นตัวที่จะพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะ เช่นเดียวกับนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย จึงได้วางรูปแบบการพัฒนานักศึกษา โดยนำเอารูปแบบการจัดและการบริหารกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมาใช้

ในปี พ.ศ.2527 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 เป็นพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2527 ให้วิทยาลัยครูต่าง ๆ รวมกลุ่มเป็นสหวิทยาลัย การพัฒนานักศึกษาจึงเปลี่ยนแปลงไป โดยทำในรูปแบบของสหวิทยาลัย มีการประชุมสัมมนาอาจารย์ที่เป็นตัวแทนของวิทยาลัยครูต่าง ๆ ในสหวิทยาลัยนั้น ๆ เพื่อหารูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนานักศึกษา เน้นบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มมากขึ้น (เดชา เกียรติศิริ, สัมภาษณ์) รวมทั้งกระจายความรับผิดชอบในการพัฒนานักศึกษาไปยังคณะวิชา ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักศึกษาใกล้ชิดยิ่งขึ้น ซึ่งมีผลต่อการพัฒนานักศึกษา (พิเชษฐ ศรীরกุล, สัมภาษณ์)

3. หลักสูตร กล่าวได้ว่าหลักสูตรเป็นสิ่งกำหนดทิศทางในการพัฒนานักศึกษา การจัดทำหลักสูตรจะต้องคำนึงถึงสภาพสังคมและ เศรษฐกิจของชนบทและเมือง สภาพการดำรงชีพทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถาบันการปกครอง การเมือง สถาบันการวัฒนธรรม ศาสนา จารีต ความเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ประชากร ความเปลี่ยนแปลงอันเนื่องจากอิทธิพลภายนอกที่มีต่อ แนวคิด ค่านิยม ปรัชญา และวัฒนธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อนักศึกษาทั้งสิ้น

วิทยาลัยครูทั้ง 36 สถาบันมีสภาการฝึกหัดครูเป็นผู้กำหนดหลักสูตร สำหรับ
หลักสูตรที่สำคัญและมีผลต่อการพัฒนานักศึกษาคือหลักสูตรสภาการฝึกหัดครูพุทธศักราช 2519
หลักสูตรสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2524 หลักสูตรสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2530
ซึ่งมีสาระสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาดังนี้

หลักสูตรการฝึกหัดครูพุทธศักราช 2519 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนานักศึกษาดังต่อไปนี้

1. ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และรับผิดชอบในหน้าที่ของครู มีความรัก
และศรัทธาในวิชาชีพ
2. ให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม
3. ให้เป็นผู้มีกิจนิสัยที่สุจริต ขยัน อดทน ประหยัด
4. ให้เป็นผู้ใฝ่หาความรู้ อยู่เป็นนิจ รู้จักคิดสร้างสรรค์ และมีวิจรรณญาณในการ
แก้ปัญหา
5. ให้เป็นผู้มีสุขนิสัยที่ส่งเสริมสุขภาพกายและใจ
6. ให้เป็นผู้มีนิสัยการทำงานอย่างมีหลักสามัคคีธรรม คาวจรรยา ปัญญาธรรม
เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
7. ให้เป็นผู้มีเจตจำนงมั่นคงในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
8. ให้เป็นผู้มีความเข้าใจในการดำรงชีวิตในระบอบประชาธิปไตย
9. ให้เป็นผู้เห็นคุณค่าในการรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ
10. ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและทัศนคติที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา
ท้องถิ่น และสอดคล้องกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ต่อมาสภาพของสังคมและนโยบายการศึกษาหลายประการได้เปลี่ยนแปลงไป หลักสูตร
การฝึกหัดครู ของสภาการฝึกหัดครู จึงต้องเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาการฝึกหัดครู
การพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ จึงกลายมาเป็นหลักสูตรสภาการฝึกหัดครู
พุทธศักราช 2524 ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนานักศึกษาดังนี้

1. ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่จะสอนได้ดี ตามสาขาวิชาเฉพาะของตน
2. ให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรักในอาชีพ
3. ให้เป็นผู้ใฝ่หาความรู้ อยู่เป็นนิจ รู้จักคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนมีทักษะและ
วิจรรณญาณในการแก้ปัญหา

4. ให้เป็นผู้มีนิสัยรักการทำงานโดยยึดหลักสามัคคีธรรมใช้สติปัญญา มีมารยาทเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว
 5. ให้เป็นผู้มีเจตจำนงมั่นในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เพื่อความมั่นคงของประเทศชาติ
 6. ให้เป็นผู้มีความเข้าใจ มีเจตคติ และปฏิบัติได้ถูกต้องเหมาะสม เกี่ยวกับบ้านเมือง การปกครอง ตลอดจนการดำรงชีวิตในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
 7. ให้เป็นผู้เห็นคุณค่าในการรักษาเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมของชาติ
 8. ให้เป็นผู้รักษาดุลยภาพระหว่างธรรมชาติ และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เห็นแก่คุณธรรมมากกว่าความเจริญทางด้านวัตถุ
 9. ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่นและสอดคล้องกับการพัฒนาทาง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
 10. ให้เป็นผู้รู้จักปรับแนวทางการทำงาน การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาของสังคม โดยยึดหลักจริยธรรม
- กล่าวโดยสรุปหลักสูตรการฝึกหัดครูทั้ง 2 ฉบับ มีเป้าหมายที่จะผลิตนักศึกษาให้เป็นคนดี ครูดี และเป็นผู้มีความรู้ดี

จากพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 แก้ไขปรับปรุง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2527 เป็นผลทำให้วิทยาลัยครูสามารถผลิตนักวิชาการและผู้ประกอบอาชีพขั้นสูงอื่น ๆ นอกเหนือจากผลิตครูได้ จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอีกครั้งหนึ่งโดยแบ่งหลักสูตรออกเป็น 3 สาขาวิชา ประกอบด้วย สาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ หลักสูตรทั้ง 3 สาขาเปิดสอน 3 ระดับคือ ระดับปริญญาตรี ระดับอนุปริญญา และระดับปริญญา (หลังอนุปริญญา)

หลักสูตรสาขาวิชาการศึกษาเป็นหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงมาจากหลักสูตรสภาการฝึกหัดครูพุทธศักราช 2524 เป็นหลักสูตรวิทยาลัยครูสาขาการศึกษาพุทธศักราช 2530 ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักศึกษาดังนี้

1. ให้มีเจตคติที่ดีต่อการเป็นครู มีความรัก ความศรัทธาในวิชาชีพครู มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณธรรม และจริยธรรม

2. ให้ความรู้และเทคนิควิธีที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ให้ความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะและมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา
4. ให้ความสำคัญในการพัฒนาสังคม เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์

ส่วนตน

5. ให้ความสำคัญ เป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครอง
แบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

6. รักษาเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมอันดีของชาติ และมีความสำนึกในความเป็น
คนไทย

ส่วนหลักสูตรสาขาวิชาอื่นคือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสาขาวิชาศิลปศาสตร์
วิทยาลัยครูได้พัฒนาหลักสูตรทั้งสองสาขาเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2828 หลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์
มี 5 สาย จำนวน 25 โปรแกรม หลักสูตรสาขาศิลปศาสตร์มี 7 สาย จำนวน 19 โปรแกรม
รวม 44 โปรแกรมวิชาเอก ต่อมาในปี พ.ศ.2530 ได้ปรับปรุงใหม่โดยสาขาวิทยาศาสตร์
ประกอบด้วยสายคหกรรมศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สายเทคโนโลยี
อุตสาหกรรม สายเกษตรศาสตร์ ส่วนสาขาศิลปศาสตร์ประกอบด้วย สายมนุษยศาสตร์ สาย
บริหารธุรกิจ สายดนตรีและศิลปการแสดง สายวิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ สายอุตสาหกรรมบริการ
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สายนิเทศศาสตร์

สรุปได้ว่าหลักสูตรสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ มุ่งผลิตกำลังคน
ออกไปเป็นนักวิชาการและการประกอบอาชีพชั้นสูง เพื่อสนองความต้องการของสังคม และความ
ขาดแคลนของท้องถิ่น เป็นสำคัญ

จึงกล่าวได้ว่าผลกระทบของหลักสูตรที่มีต่อการพัฒนานักศึกษาในช่วงก่อนปี พ.ศ.
2510 และระหว่างปี พ.ศ.2510 ถึง 2517 ไม่มีให้เห็นอย่างชัดเจน ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.
2518 ถึง 2526 หลักสูตรที่มีผลกระทบต่อการพัฒนานักศึกษาคือ หลักสูตรสภาการฝึกหัดครู พ.ศ.
2519 และ พ.ศ.2524 กล่าวคือ หลักสูตรทั้งสองมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตวิชาชีพครู การพัฒนา
นักศึกษาจึงเน้นลักษณะของความเป็นครูเป็นสำคัญ แต่ในปี พ.ศ.2527 เป็นต้นมา วิทยาลัยครู
สามารถผลิตบัณฑิตวิชาชีพอื่นได้ การพัฒนานักศึกษาจึงเกิดการเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งพัฒนาในสาขาวิชาชีพ
นั้น ๆ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพผู้ตอบแบบประเมินตนเอง

ตารางที่ 2 สถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศของนักศึกษา		
ชาย	89	34.71
หญิง	168	65.52
รวม	257	100.00
2. อายุของนักศึกษา		
น้อยกว่า 18 ปี	-	-
18 - 21 ปี	120	46.80
22 - 24 ปี	131	51.09
มากกว่า 24 ปี	6	2.34
3. น้ำหนักของนักศึกษา		
น้อยกว่า 40 กิโลกรัม	6	2.34
40 - 49 กิโลกรัม	124	48.36
50 - 59 กิโลกรัม	92	35.88
ตั้งแต่ 60 กิโลกรัมขึ้นไป	35	13.65
4. ส่วนสูงของนักศึกษา		
น้อยกว่า 150 เซนติเมตร	19	7.41
150 - 154 เซนติเมตร	48	18.72
155 - 159 เซนติเมตร	71	27.69
160 - 164 เซนติเมตร	60	23.40
165 - 170 เซนติเมตร	40	15.60
ตั้งแต่ 170 เซนติเมตรขึ้นไป	19	7.41

จากตารางที่ 2 พบว่า

1. นักศึกษาที่ตอบแบบประเมินตนเองเป็นเพศชายร้อยละ 34.71 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 65.52
2. นักศึกษามีอายุระหว่าง 22-24 ปี (ร้อยละ 51.09) รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 18-21 ปี (ร้อยละ 46.80) ตามลำดับ
3. นักศึกษามีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 40-49 กิโลกรัมมากที่สุด (ร้อยละ 48.36) รองลงมาคือ มีน้ำหนักระหว่าง 50-59 กิโลกรัม (ร้อยละ 35.88) และน้ำหนักน้อยกว่า 40 กิโลกรัม น้อยที่สุด (ร้อยละ 2.34)
4. นักศึกษามีส่วนสูงระหว่าง 155-159 เซนติเมตร มากที่สุด (ร้อยละ 27.69) รองลงมาคือ มีส่วนสูงระหว่าง 160-164 เซนติเมตร (ร้อยละ 23.40) และมีส่วนสูงตั้งแต่ 170 เซนติเมตรขึ้นไป และน้อยกว่า 150 เซนติเมตร น้อยที่สุด (ร้อยละ 7.41) เท่ากัน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การพัฒนานักศึกษาของสหวิทยาลัยตามแนวทฤษฎีการพัฒนานักศึกษา ของซิคเกอร์ริง ทั้ง 7 ด้านตามการรายงานของนักศึกษา

ในด้านการพัฒนาอารมณ์ของนักศึกษาคือ 6, 7, 8, 9, 10, 11 เป็นข้อคำถามแบบนิเสธ (Negative) การแปลค่าจึงกำหนดไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00-1.50	หมายความว่า มีการพัฒนาในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51-2.50	หมายความว่า มีการพัฒนาในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51-3.50	หมายความว่า มีการพัฒนาในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51-4.50	หมายความว่า มีการพัฒนาในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51-5.00	หมายความว่า มีการพัฒนาในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 3 การพัฒนาสมรรถภาพของนักศึกษา

การพัฒนาสมรรถภาพ	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้าสนใจใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมและติดตามความเคลื่อนไหวด้านวิชาการในสาขาที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่	3.76	0.72
2. ข้าพเจ้ารักการอ่านหนังสือ สามารถอ่านได้ทุกประเภท	3.73	0.80
3. ข้าพเจ้าสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่สามารถอ่านได้	3.54	0.66
4. ข้าพเจ้ามีความสามารถเขียนอธิบายความรู้ และความคิดเห็นได้	3.57	0.73
5. ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายและโต้ตอบอย่างมีเหตุผล	3.51	0.82
6. ข้าพเจ้าสามารถใช้มือในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว	3.83	0.82
7. ข้าพเจ้ารักษาสุขภาพของคนเป็นอย่างดี	4.01	0.78
8. ข้าพเจ้าสามารถจัดการและดำเนินงานได้อย่างสอดคล้องกับสถานการณ์	3.60	0.74
9. ข้าพเจ้าสามารถประสานความคิดที่หลากหลายของกลุ่มเพื่อนและนำแนวความคิดไปปฏิบัติได้	3.53	0.71
ค่าเฉลี่ย	3.68	0.46

จากตารางที่ 3 การพัฒนาสมรรถภาพตามการรายงานของนักศึกษามีการพัฒนาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 7 คือข้าพเจ้ารักษาสุขภาพของตนเป็นอย่างดี ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมาเป็นข้อ 6 คือ ข้าพเจ้าสามารถใช้มือในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 3.83$) และข้อ 5 คือ ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายและโต้ตอบอย่างมีเหตุผล ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.51$)

ตารางที่ 4 การพัฒนาอารมณ์ของนักศึกษา

การพัฒนาอารมณ์	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตนเองไม่ให้มีปฏิกริยารุนแรง เมื่อถูกคนอื่นทำท่าย	3.67	0.93
2. ข้าพเจ้าสามารถระงับอารมณ์ได้เมื่อถูกผู้อื่นติเตียนหรือกล่าวหา	3.61	0.95
3. ข้าพเจ้าเริ่มมีเกณฑ์ค่อนข้างชัดเจนในการเลือกบุคคลที่จะเป็นคู่ครองของข้าพเจ้าในอนาคต	3.72	0.99
4. ข้าพเจ้าตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วตามความรู้สึกนึกคิดของข้าพเจ้า	3.63	0.86
5. ข้าพเจ้าสามารถทำงานและเกี่ยวข้องกับคนที่ข้าพเจ้าเกลียด	3.02	0.88
6. เมื่อผู้อื่นโจมตีความคิดเห็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าระงับความรู้สึกที่อยากโต้แย้งไม่ค่อยได้*	3.20	1.00
7. ข้าพเจ้าแอบชอบเพื่อนต่างเพศ และคิดถึงเขาตลอดเวลา*	3.27	1.15
8. ข้าพเจ้ามักจะแสดงสีหน้าท่าทางหรืออาจทำลายสิ่งของที่อยู่ใกล้เมื่อข้าพเจ้าโกรธ*	3.48	1.62
9. ข้าพเจ้ายังมีอารมณ์เพื่อสันอยู่ และบางครั้งก็นิยมชมชื่นไปกับนักร้องหรือนักแสดงที่มีชื่อเสียง*	2.95	1.07
10. ข้าพเจ้ามักจะโลเล เปลี่ยนใจง่าย และลังเลที่จะตัดสินใจ*	3.04	1.11
11. ข้าพเจ้ามักจะคิดมาก ชอบเก็บเรื่องต่าง ๆ มาคิดทำให้เสียใจ และน้อยใจอยู่เสมอ*	2.67	1.10
ค่าเฉลี่ย	3.30	0.85

* ติความกลับทางด้านสถิติแล้ว

จากตารางที่ 4 การพัฒนาอารมณ์ตามการรายงานของนักศึกษามีการพัฒนาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 3 คือ ข้าพเจ้าเริ่มมีเกณฑ์ค่อนข้างชัดเจนในการเลือกบุคคลที่จะเป็นคู่ครองของข้าพเจ้าในอนาคต ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.71$) รองลงมาเป็นข้อ 1 คือ ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตนเองไม่ให้มีปฏิกิริยารุนแรงเมื่อถูกคนอื่นทำทนาย ($\bar{X} = 3.67$) และข้อ 11 คือ ข้าพเจ้ามักจะคิดมาก ชอบเก็บเรื่องต่าง ๆ มาคิดทำให้เสียใจ และน้อยใจอยู่เสมอ ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 2.67$)

ตารางที่ 5 การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองของนักศึกษา

การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน	3.46	0.73
2. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในความคิดและการกระทำของตนเอง	3.79	0.79
3. ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าการตัดสินใจของตนเองนั้นถูกต้อง	3.70	0.80
4. ข้าพเจ้าชอบค้นคว้าและทำรายงานด้วยตนเอง	3.79	0.88
5. ข้าพเจ้าสามารถจัดสรรเงินในแต่ละเดือนอย่างพอเพียงโดยไม่ต้องรบกวนผู้อื่น	3.33	0.96
6. เมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจแล้ว ข้าพเจ้าไม่เปลี่ยนใจ	3.51	0.82
7. ข้าพเจ้าจะคิดอย่างมีเหตุผลและรอบคอบก่อนการตัดสินใจ	3.71	0.73
8. ข้าพเจ้ามีความเป็นตัวของตัวเอง	4.03	0.72
9. เมื่อมีปัญหาข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองมากกว่าจะพึ่งพาบิดา มารดาหรือเพื่อนฝูง	3.77	0.85
10. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงาน ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบ	4.17	0.74
11. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่เพียงพอไม่จำเป็นต้องให้ผู้อื่นมาดูแล ดักเตือน สั่งสอนอย่างใกล้ชิด	3.65	0.90
ค่าเฉลี่ย	3.40	0.43

จากตารางที่ 5 การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองตามการรายงานของนักศึกษามีการพัฒนาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 10 คือ เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงาน ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบ ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาเป็นข้อ 8 คือ ข้าพเจ้ามีความเป็นตัวของตัวเอง ($\bar{X} = 4.03$) และข้อ 5 คือ ข้าพเจ้าสามารถจัดสรรเงินในแต่ละเดือนอย่างพอเพียงโดยไม่ต้องรบกวนผู้อื่น ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.33$)

ตารางที่ 6 การพัฒนาความมีเอกลักษณ์ของนักศึกษา

การพัฒนาความมีเอกลักษณ์	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้าเริ่มมีความคิด ความเชื่อและอุดมคติ เป็นของตัวเอง	4.01	0.73
2. ข้าพเจ้ามีแบบฉบับและลีลาในการพูด เป็นของตัวเอง	3.78	0.79
3. ข้าพเจ้ามีบุคลิกภาพ ท่าทาง การแต่งกายที่แสดงถึง เอกลักษณ์ ของตนเอง	4.04	0.75
4. ข้าพเจ้ามีการพัฒนา เอกลักษณ์ของตนเอง	3.72	0.81
5. ข้าพเจ้าลอกเลียนแบบบุคคลที่ข้าพเจ้าชื่นชอบพัฒนา เป็น เอกลักษณ์ ของตนเอง	2.96	1.05
6. ข้าพเจ้ามีค่านิยม เป็นของตัวเอง	3.85	0.73
7. ข้าพเจ้าแสดงพฤติกรรมแต่งกายและไว้ทรงผมได้เหมาะสม กับเพศของตน	3.96	0.77
8. ข้าพเจ้าเข้าใจลักษณะนิสัยและความประพฤติดังของตนเอง	4.10	0.74
ค่าเฉลี่ย	3.82	0.50

จากตารางที่ 6 การพัฒนาความมีเอกลักษณ์ตามการรายงานของนักศึกษามีการพัฒนาในระดับมาก (\bar{X} 3.82) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 8 คือ ข้าพเจ้าเข้าใจลักษณะนิสัยและความประพฤติดังของตนเอง ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.10) รองลงมาเป็นข้อ 3 คือ ข้าพเจ้ามีบุคลิกภาพ ท่าทาง การแต่งกาย ที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของตนเอง (\bar{X} = 4.04) และข้อ 5 คือ ข้าพเจ้าลอกเลียนแบบบุคคลที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ เพื่อพัฒนาเป็น เอกลักษณ์ของตนเอง ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ (\bar{X} = 2.96)

ตารางที่ 7 การพัฒนาความมีอิสระในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของนักศึกษา

การพัฒนาความมีอิสระในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้าสามารถแยกแยะเพื่อนที่ดีและเพื่อนที่ไม่ดีได้	4.15	0.77
2. ข้าพเจ้ามีเพื่อนมากทั้งในสถาบันและที่อื่น ๆ	3.77	0.88
3. ข้าพเจ้าชอบงานสังคม เพื่อจะได้รู้จักคนเพิ่มขึ้น	3.46	1.01
4. ข้าพเจ้ายอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.06	0.83
5. ข้าพเจ้าสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในและนอกสถาบัน	3.89	0.86
6. ข้าพเจ้ามีอิสระในการเลือกคบคนที่ข้าพเจ้าพอใจ	4.14	0.76
7. ข้าพเจ้ามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับคนทั่วไป	4.01	0.81
8. เวลาไปงานรื่นเริง ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยกับคนที่ไม่รู้จักได้	3.57	0.95
9. ข้าพเจ้ามีความอดทนและอดกลั้นต่อเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าไม่พึงปรารถนา	3.65	0.92
10. เพื่อน ๆ มักจะมาขอคำแนะนำจากข้าพเจ้า	3.35	0.78
11. ข้าพเจ้าสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศได้โดยไม่ขัดเขิน	3.73	0.86
ค่าเฉลี่ย	3.80	0.54

จากตารางที่ 7 การพัฒนาความมีอิสระในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลตามการรายงานของนักศึกษามีการพัฒนาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 1 คือ ข้าพเจ้าสามารถแยกแยะเพื่อนที่ดีและเพื่อนที่ไม่ดีได้ ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาเป็นข้อ 6 คือ ข้าพเจ้ามีอิสระในการเลือกคบคนที่ข้าพเจ้าพอใจ ($\bar{X} = 4.14$) และข้อ 10 คือ เพื่อน ๆ มักจะมาขอคำแนะนำจากข้าพเจ้า ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.35$)

ตารางที่ 8 การกำหนดเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจนของนักศึกษา

การกำหนดเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจน	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้ามีการวางแผนในการเรียนค่อนข้างชัดเจน	3.44	0.79
2. ข้าพเจ้ามีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต	3.47	0.88
3. การศึกษาของข้าพเจ้าในปัจจุบัน ข้าพเจ้าใช้เป็นฐานในการเตรียมตัว เพื่อความมั่นคงของชีวิตในอนาคต	3.93	0.86
4. ข้าพเจ้ามีจุดมุ่งหมายในด้านคู่ครองอย่างชัดเจน	3.36	0.81
5. ข้าพเจ้าคิดได้แล้วว่าอนาคตจะดำเนินชีวิตอย่างไร	3.41	0.86
6. ข้าพเจ้ามีการวางแผนในการป้องกันปัญหาอย่างรอบคอบ	3.33	1.05
7. ข้าพเจ้าคิดไว้แล้วว่า ข้าพเจ้าจะมีงานอดิเรกอะไร เมื่อสำเร็จการศึกษา	3.41	0.98
ค่าเฉลี่ย	3.48	0.61

จากตารางที่ 8 การกำหนดเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจนตามการรายงานของนักศึกษามีการพัฒนาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 3 คือ การศึกษาของข้าพเจ้าในปัจจุบัน ข้าพเจ้าใช้เป็นฐานเตรียมตัว เพื่อความมั่นคงของชีวิตในอนาคต ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.93$) รองลงมาเป็นข้อ 2 คือ ข้าพเจ้ามีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.47$) และข้อ 4 คือ ข้าพเจ้ามีจุดมุ่งหมายในด้านคู่ครองอย่างชัดเจน ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.33$)

ตารางที่ 9 การพัฒนาบูรณาการของนักศึกษา

การพัฒนาบูรณาการ	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้ามีความสามารถในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	3.54	0.76
2. ข้าพเจ้าสามารถพัฒนาตนเองให้มีนิสัยที่ดี	3.53	0.77
3. ข้าพเจ้า เข้าสังคมมากขึ้น เพราะเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับคนที่มีการศึกษา	3.52	0.87
4. ข้าพเจ้าสนใจเกี่ยวกับการเมืองและการบริหารของรัฐบาล	3.35	0.94
5. ข้าพเจ้าทำกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และพัฒนาชุมชน	3.34	0.85
6. ข้าพเจ้าจะพูดตรงไปตรงมาแม้ว่าจะต้องเสียผลประโยชน์ที่ควรจะได้	3.53	0.39
7. ข้าพเจ้ามองโลกในแง่ดีและมีทัศนคติที่ดีต่อทุกคน	3.99	0.74
8. ข้าพเจ้าเห็นว่าผลที่ได้รับอย่างเดียวกันอาจมาจากหลายสาเหตุ	3.88	0.75
9. ข้าพเจ้ามีแนวทางในการดำเนินชีวิต เมื่อสำเร็จการศึกษา	3.64	0.89
10. ข้าพเจ้าสำรวมกริยาท่าทางในोरิยามต่าง ๆ	3.74	0.73
11. ข้าพเจ้าสามารถพัฒนาตนเองในด้านศีลธรรม จรรยาเพิ่มขึ้น	3.74	0.75
12. ข้าพเจ้าได้พัฒนาตนเองในด้านความรู้และคุณธรรม	3.73	0.71
13. ข้าพเจ้ายอมรับความคิดเห็นและการกระทำของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล	4.12	0.69
ค่าเฉลี่ย	3.67	0.49

จากตารางที่ 9 การพัฒนาบูรณาการตามการรายงานของนักศึกษาได้รับการพัฒนาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 13 คือ ข้าพเจ้ายอมรับความคิดเห็นและการกระทำของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาคือข้อ 7 คือ ข้าพเจ้ามองโลกในแง่ดีและมีทัศนคติที่ดีต่อทุกคน ($\bar{X} = 3.99$) และข้อ 5 คือ ข้าพเจ้าทำกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และพัฒนาชุมชน ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.34$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานักศึกษา

ตารางที่ 10 แนวทางการพัฒนานักศึกษาตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานักศึกษา	\bar{X}	S.D.
1. สติปัญญา	4.33	0.70
2. การพูด	4.32	0.72
3. บุคลิกภาพ	4.30	0.72
4. คุณธรรม	4.43	0.76
5. การเมือง	3.81	0.86
6. อาชีพ	4.36	0.90
7. วัฒนธรรม	4.00	0.80
8. การทำประโยชน์แก่สังคม	4.17	0.77
9. ความรับผิดชอบ	4.48	0.72
10. การวางแผน	4.19	0.84
11. ความเชื่อมั่นในตนเอง	4.43	0.71
12. ความสามัคคี	4.56	0.70

จากตารางที่ 10 แนวทางในการพัฒนานักศึกษาตามความคิดเห็นของนักศึกษาข้อ 12 คือ ความสามัคคีได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นแนวทางที่ควรจะพัฒนาในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) รองลงมาเป็นข้อ 9 คือความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.48$) และข้อ 5 คือ การเมือง ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุด แต่เป็นแนวทางที่ควรจะพัฒนาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริม
การพัฒนานักศึกษาของสหวิทยาลัย

ตารางที่ 11 การจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาตามความคิดเห็นของนักศึกษา

การจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนา	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่วิทยาลัย ทำอยู่แล้ว		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สนับสนุนให้นักศึกษา เสนอผลงานทาง วิชาการโดยจัดทำเป็น เอกสาร เผยแพร่ รายสัปดาห์หรือรายเดือน	150	58.36	100	38.91	7	2.72
2. เชิญวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญใน สาขาวิชาต่าง ๆ มาบรรยายอย่างน้อย เดือนละ 1 ครั้ง เพื่อส่งเสริมให้ นักศึกษามีความรู้ทางวิชาการ กว้างขวางยิ่งขึ้น	142	55.25	108	42.02	7	2.72
3. ประมุขนิเทศนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนเข้า ศึกษาในวิทยาลัย โดยการ เข้าค่ายพักแรม เพื่อให้นักศึกษารู้จักสถาบัน ระเบียบ ปฏิบัติ จุดมุ่งหมายของการศึกษา อาจารย์ ที่ปรึกษา ห้องสมุด และการใช้ชีวิตใน วิทยาลัย	95	36.96	138	53.69	24	9.33
4. จัดตั้งชมรมฝึกการพูดและเชิญวิทยากร ที่มีความสามารถในการพูดมาให้ความรู้ เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาไทย บุคลิกภาพ และทักษะในการพูด	161	62.64	84	32.68	12	4.46

ตารางที่ 11 (ต่อ)

การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนา	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่วิทยาลัย ทำอยู่แล้ว		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. ประมุขนิเทศศึกษาก่อนออกฝึกประสบการณ์						
วิชาชีพแบบเข้ม เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพใน						
การเป็นครู	121	47.08	126	49.02	10	3.89
6. อบรมจิตใจโดยเข้าค่ายฝึกธรรมปฏิบัติ						
นั่งสมาธิอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อ						
พัฒนาจิตใจและคุณธรรม	106	41.24	122	47.47	29	11.28
7. จัดโครงการอาสาพัฒนาชนบทให้						
นักศึกษาไปให้คำแนะนำแก่เยาวชน						
ด้านการเกษตร กีฬา โภชนาการ						
สุขภาพอนามัย ศิลปหัตถกรรม						
นาฏศิลป์ ดนตรี เพื่อเน้นให้นักศึกษา						
มีคุณธรรม รู้จักเสียสละประโยชน์						
ส่วนตน เพื่อประโยชน์ส่วนรวม						
และมีความรับผิดชอบต่อสังคม	135	52.52	119	46.30	3	1.16
8. จัดกิจกรรมชมรม การอยู่ค่ายพักแรม						
กิจกรรมลูกเสือ และส่งเสริมให้สภา						
หรือสโมสรนักศึกษาได้ทำงานอย่าง						
อิสระมีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ						
อย่างใกล้ชิด เพื่อฝึกความเป็นผู้นำ						
และผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบ และ						
รู้จักการปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้	106	4.24	141	54.86	10	3.89

ตารางที่ 11 (ต่อ)

การจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนา	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่วิทยาลัย ทำอยู่แล้ว		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
9. เชิญวิทยากรที่มีความรู้และประสบการณ์ ทางด้านการเมือง เช่น สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร นักการเมืองที่มีชื่อเสียง มาให้ ความรู้ในเรื่องการเมือง การปกครอง เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษา เรียนรู้ และเข้าใจการปกครองตามระบอบ ประชาธิปไตย	135	52.52	104	40.46	18	7.00
10. เชิญบุคคลที่ประสบผลสำเร็จในวิชาชีพ ต่าง ๆ มาบรรยายและอภิปรายเพื่อ ชี้แนะแนวทางในการประกอบอาชีพ	174	67.70	72	28.01	11	4.28
11. จัดห้องสมุดอาชีพที่มีข้อมูลและการ ประกาศรับสมัครงานของหน่วยงาน ต่าง ๆ ตลอดจนมีเอกสาร วิดีโอ เทปบรรยายด้านอาชีพต่าง ๆ เพื่อ เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ	184	71.59	67	26.07	6	2.33
12. ส่งเสริมให้ชมรมต่าง ๆ ทหารายได้ และริเริ่มสร้างงานเพื่อฝึกงานอาชีพ เช่น จำหน่ายอาหาร สอนพิเศษ จำหน่ายผลิตผลทางเกษตร ศิลป- หัตถกรรม อุตสาหกรรมศิลป์ เป็นต้น	139	54.38	101	39.29	17	6.61
13. ส่งเสริมให้นักศึกษาแต่งเครื่องแบบ ด้วยผ้าไทย หรือผ้าที่ผลิตในท้องถิ่น เพื่อรักษาคุณค่าของความเป็นไทย	75	29.18	82	31.90	100	38.91

ตารางที่ 11 (ต่อ)

การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนา	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่วิทยาลัย ทำอยู่แล้ว		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
14. ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษาเห็นความ สำคัญและภาคภูมิใจในประเพณี วัฒนธรรมของชาติ	114	44.35	125	48.63	18	7.00
15. จัดห้องที่สงบเงียบเพื่อให้นักศึกษา ได้ปฏิบัติกิจทางศาสนาของตนเพื่อ พัฒนาด้านจิตใจ	105	40.85	111	43.19	41	15.95
16. มอบหมายงานแบบโครงการ เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดการ แข่งขันกีฬา ฯลฯ ให้นักศึกษาดำเนิน การ เพื่อให้รู้จักหน้าที่และความ รับผิดชอบ ตลอดจนการวางแผนใน การทำงานให้มีประสิทธิภาพ	117	45.52	133	51.75	7	2.72
17. จัดอบรมพิเศษให้แก่นักศึกษาที่จะ สำเร็จการศึกษา เพื่อเป็นการ เตรียมตัวในการสอบเข้าทำงาน	183	71.20	71	27.62	3	1.16
18. จัดโปรแกรมการเรียนการสอนไว้ ล่วงหน้า และมีคู่มือให้นักศึกษาได้ ทราบเพื่อศึกษาระบบ และโปรแกรม การเรียน ตลอดจนทั้งระเบียบปฏิบัติ รวมด้านการใช้ชีวิตในวิทยาลัย เพื่อวางแผนในการเรียน	130	50.58	122	47.47	5	1.94

ตารางที่ 11 (ต่อ)

การจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนา	กิจกรรมที่ควรพัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่วิทยาลัย ทำอยู่แล้ว		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
19. ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกคนอยู่หอพักของ วิทยาลัย เพื่อสร้างความมีระเบียบวินัย การอยู่ร่วมกันและความสามัคคีระหว่าง หมู่คณะ	105	40.85	93	36.18	59	22.95
20. จัดให้นักศึกษา เป็นผู้แนะนำชุมชนในสาขา วิชาชีพของตน เพื่อฝึกให้นักศึกษามี ความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกล้าใน การแสดงออกตามบทบาทของตน	179	69.64	73	28.40	5	1.94

จากตารางที่ 11 พบว่า

1. กิจกรรมที่ควรพัฒนาที่สุดตามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมพัฒนานักศึกษาข้อ 11 คือ จัดห้องสมุดอาชีพที่มีข้อมูลและการประกาศรับสมัครงาน ของหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนมีเอกสาร วิดีโอ เทปบรรยายด้านอาชีพต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางใน การประกอบอาชีพ ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด (ร้อยละ 71.59) รองลงมา เป็นข้อ 17 คือ จัดอบรมพิเศษ ให้แก่นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษา เพื่อเป็นการเตรียมตัวในการสอบเข้าทำงาน (ร้อยละ 71.20) และข้อ 20 คือ จัดให้นักศึกษาเป็นผู้แนะนำชุมชนในสาขาวิชาชีพของตน เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความ เชื่อมั่นในตนเอง มีความกล้าในการแสดงออกตามบทบาทของตน (ร้อยละ 69.64) ได้รับค่าเฉลี่ย รองลงมาตามลำดับ

2. กิจกรรมที่วิทยาลัยทำอยู่แล้วตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาข้อ 8 คือ จัดกิจกรรมชมรม การอยู่ค่ายพักแรม กิจกรรมลูกเสือ และส่งเสริมให้สภาหรือสโมสรนักศึกษาได้ทำงานอย่างมีอิสระ มีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด เพื่อฝึกความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบ และรู้จักการปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้ ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด (ร้อยละ 54.86) รองลงมาเป็นข้อ 3 คือ ปฐมนิเทศนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนเข้าศึกษาในวิทยาลัยโดยการเข้าค่ายพักแรม เพื่อให้ศึกษารู้จักสถาบัน ระเบียบปฏิบัติ จุดมุ่งหมายของการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา ห้องสมุด และการใช้ชีวิตในวิทยาลัย (ร้อยละ 53.69) และข้อ 16 คือ มอบหมายงานแบบโครงการ เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดการแข่งขันกีฬา ฯลฯ ให้นักศึกษาคำเนินการ เพื่อให้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบตลอดจนการวางแผนในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 51.75) ได้รับค่าเฉลี่ยรองลงมาตามลำดับ

3. กิจกรรมที่ยังไม่จำเป็นที่จะพัฒนาตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาข้อ 13 คือ ส่งเสริมให้นักศึกษาแต่งเครื่องแบบด้วยผ้าไทยหรือผ้าที่ผลิตในท้องถิ่นเพื่อรักษาคุณค่าของความเป็นไทย ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด (ร้อยละ 38.91) รองลงมาเป็นข้อ 19 คือ ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกคนอยู่หอพักของวิทยาลัย เพื่อสร้างความมีระเบียบวินัย การอยู่ร่วมกัน และความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ (ร้อยละ 22.95) และข้อ 15 คือ จัดห้องที่สงบเงียบเพื่อให้นักศึกษาได้ปฏิบัติกิจทางศาสนาของตนเพื่อพัฒนาจิตใจ (ร้อยละ 15.95) ได้รับค่าเฉลี่ยรองลงมาตามลำดับ

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 12 สถานภาพส่วนตัวของอาจารย์

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศของอาจารย์		
ชาย	82	56.58
หญิง	63	43.47
2. ประสบการณ์ในการทำงาน		
1 - 3 ปี	5	3.45
4 - 6 ปี	10	6.90
7 - 9 ปี	24	16.56
10 - 13 ปี	38	26.22
มากกว่า 13 ปี	68	46.92

จากตารางที่ 12 พบว่า

1. อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชายร้อยละ 56.58 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 43.47
2. อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 13 ปี คอบมากที่สุด (ร้อยละ 46.92) รองลงมาประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 10-13 ปี (ร้อยละ 26.22) ตามลำดับ ส่วนที่คอบน้อยที่สุดมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 1-3 ปี (ร้อยละ 3.45)

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์การพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยตามแนวทฤษฎีการพัฒนานักศึกษาของ
ซิคเกอร์ทั้ง 7 ด้านตามความคิดเห็นของอาจารย์

ตารางที่ 13 การพัฒนาสมรรถภาพตามความคิดเห็นของอาจารย์

การพัฒนาสมรรถภาพ	\bar{X}	S.D.
1. ความสามารถในการอ่านหนังสือได้อย่างรวดเร็ว	3.06	0.73
2. ความสามารถในการสรุปใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่าน	3.00	0.80
3. ความสามารถในการถ่ายทอดความคิดไปสู่การ เขียนอย่างมีระบบ	2.81	0.82
4. ความสามารถในการแสดงความคิดเห็น อภิปราย และ โต้ตอบในชั้น เรียนอย่างมีเหตุผล	3.06	0.83
5. ความสามารถในการปฏิบัติงานด้วยมือ	3.20	0.70
6. การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	3.44	0.82
7. การรักษาสุขภาพ	3.37	0.71
8. ความมีมนุษยสัมพันธ์	3.53	0.74
9. ความสามารถในการด้านความคิดสร้างสรรค์	2.90	0.83
ค่าเฉลี่ย	3.15	0.54

จากตารางที่ 13 การพัฒนาสมรรถภาพตามความคิดเห็นของอาจารย์มีการพัฒนาในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 8 คือ ความมีมนุษยสัมพันธ์ ได้รับค่าเฉลี่ย
สูงสุด ($\bar{X} = 3.53$) รองลงมาเป็นข้อ 6 คือ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ($\bar{X} = 3.44$)
และข้อ 3 คือ ความสามารถในการถ่ายทอดความคิดไปสู่การ เขียนอย่างมีระบบ ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดใน
ด้านนี้ ($\bar{X} = 2.81$)

ตารางที่ 14 การพัฒนาอารมณ์ตามความคิดเห็นของอาจารย์

การพัฒนาอารมณ์	\bar{X}	S.D.
1. ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม เมื่อถูกกระทบทางอารมณ์	3.13	0.65
2. การยอมรับคำวิจารณ์จากผู้อื่น	3.17	0.73
3. ความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์ในแต่ละสถานการณ์ ตามเวลาและสถานที่อย่างเหมาะสม	3.09	0.65
4. การแสดงความมีน้ำใจต่อผู้อื่น	3.33	0.87
5. ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและกลุ่มเพื่อน	3.57	0.78
6. นักศึกษามีน้ำใจ เป็นนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อย	3.44	0.81
7. นักศึกษามีความอดทนและอดกลั้นต่อเหตุการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา	3.15	0.68
ค่าเฉลี่ย	3.27	0.58

จากตารางที่ 14 การพัฒนาอารมณ์ตามความคิดเห็นของอาจารย์มีการพัฒนาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 5 คือ ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและกลุ่มเพื่อน ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.57$) รองลงมาเป็นข้อ 6 คือ นักศึกษามีน้ำใจ เป็นนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อย ($\bar{X} = 3.44$) และข้อ 3 คือ ความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์ในแต่ละสถานการณ์ตามเวลาและสถานที่อย่างเหมาะสม ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.09$)

ตารางที่ 15 การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองตามความคิดเห็นของอาจารย์

การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง	\bar{X}	S.D.
1. นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	2.99	0.81
2. นักศึกษามีความมั่นใจในตนเอง	2.94	0.77
3. ความสามารถในการตัดสินใจด้วยตนเอง	2.97	0.76
4. ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	3.15	0.87
5. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามความพอใจของตน	3.24	0.99
6. นักศึกษาก้าวแสดงออกถึงความสามารถของตน	3.15	0.72
7. นักศึกษามีความเป็นตัวของตัวเอง	3.11	0.75
8. นักศึกษาสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง	2.91	0.68
ค่าเฉลี่ย	3.06	0.64

จากตารางที่ 15 การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองตามความคิดเห็นของอาจารย์ มีการพัฒนาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 5 คือ นักศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามความพอใจของตน ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.24$) รองลงมา เป็นข้อ 7 คือ นักศึกษามีความเป็นตัวของตัวเอง ($\bar{X} = 3.11$) และข้อ 8 คือ นักศึกษาสามารถ แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 2.91$)

ตารางที่ 16 การพัฒนาความมีเอกลักษณ์ตามความคิดเห็นของอาจารย์

การพัฒนาความมีเอกลักษณ์	\bar{X}	S.D.
1. นักศึกษามีเอกลักษณ์ในการแต่งกาย	3.31	0.99
2. นักศึกษามีอุดมคติอุดมการณ์เป็นของตัวเอง	3.00	0.84
3. นักศึกษานิยมลอกเลียนแบบบุคคลที่เค้มา เป็นเอกลักษณ์ ของคน	3.08	0.90
4. นักศึกษาแสดงพฤติกรรมและการแต่งกายได้เหมาะสมกับเพศ ของคน	3.46	0.80
5. นักศึกษาใฝ่หา เสริมสร้าง และพัฒนาบุคลิกภาพเฉพาะตน	3.07	0.73
6. นักศึกษาให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม	2.93	0.80
ค่าเฉลี่ย	3.14	0.59

จากตารางที่ 16 การพัฒนาความมีเอกลักษณ์ตามความคิดเห็นของอาจารย์มีการพัฒนาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 4 คือ นักศึกษาแสดงพฤติกรรมและการแต่งกายได้เหมาะสมกับเพศของคน ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.46$) รองลงมาเป็นข้อ 1 คือ นักศึกษามีเอกลักษณ์ในการแต่งกาย ($\bar{X} = 3.31$) และข้อ 6 นักศึกษาให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 2.93$)

ตารางที่ 17 การพัฒนาความมีอิสระในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลตามความคิดเห็น
ของอาจารย์

การพัฒนาความมีอิสระในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล	\bar{X}	S.D.
1. การเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.13	0.87
2. การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.65	0.78
3. ความคล่องตัวในการทำงานทั้งในและนอกสถาบัน	3.02	0.74
4. การสังสรรค์กับเพื่อนร่วมสถาบันในโอกาสต่าง ๆ	3.30	0.81
5. ความสามารถในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศโดยไม่ขัดเขิน	3.66	0.80
6. ความสามารถในการเลือกคบคน	3.30	0.72
7. ความใจกว้าง	3.26	0.76
ค่าเฉลี่ย	3.29	0.60

จากตารางที่ 17 การพัฒนาความมีอิสระในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลตามความคิดเห็นของอาจารย์มีการพัฒนาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 5 คือ ความสามารถในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศโดยไม่ขัดเขิน ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมาเป็นข้อ 2 คือ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.65$) และข้อ 3 คือ ความคล่องตัวในการทำงานทั้งในและนอกสถาบัน ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.02$)

ตารางที่ 18 การกำหนดเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจนตามความคิดเห็นของอาจารย์

การกำหนดเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจน	\bar{X}	S.D.
1. นักศึกษามีการวางแผนในการเรียน	2.73	0.84
2. นักศึกษามีการวางแผนเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต	2.67	0.90
3. นักศึกษามีความพยายามในการวางแผนป้องกันและแก้ปัญหาอย่างรอบคอบ	2.62	0.80
4. นักศึกษามีความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพที่กำลังศึกษา	3.16	0.89
5. นักศึกษามักจะเข้าร่วมกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่กำลังศึกษา	3.37	1.03
6. นักศึกษาใช้ชีวิตอยู่ในสถาบันได้อย่างมีความสุข	3.41	0.75
ค่าเฉลี่ย	3.00	0.66

จากตารางที่ 18 การกำหนดเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจนตามความคิดเห็นของอาจารย์มีการพัฒนาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 6 คือ นักศึกษาใช้ชีวิตอยู่ในสถาบันได้อย่างมีความสุข ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.41$) รองลงมา เป็นข้อ 5 คือ นักศึกษามักจะเข้าร่วมกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่กำลังศึกษา ($\bar{X} = 3.37$) และข้อ 3 คือ นักศึกษามีความพยายามในการวางแผนป้องกันและแก้ปัญหาอย่างรอบคอบ ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 2.62$)

ตารางที่ 19 การพัฒนาบูรณาการตามความคิดเห็นของอาจารย์

การพัฒนาบูรณาการ	\bar{X}	S.D.
1. ความสามารถในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	3.22	0.71
2. การแสดงออกทางพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ	3.33	0.67
3. มีการทำงานอย่างเป็นระบบและมีแบบแผน	2.79	0.72
4. มีการวางแผนอย่างรอบคอบ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต	2.77	0.77
5. ความสนใจใฝ่รู้เกี่ยวกับสังคม เพื่อหาทางพัฒนาให้ดีขึ้น	2.89	0.74
6. นักศึกษาสนใจความเสมอภาคในสังคม	3.04	0.83
7. นักศึกษามองโลกในแง่ดี	3.37	0.67
8. นักศึกษามีวุฒิภาวะทางอารมณ์	3.28	0.75
9. นักศึกษายอมรับความคิดเห็นและการกระทำของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล	3.22	0.67
ค่าเฉลี่ย	3.10	0.54

จากตารางที่ 19 การพัฒนาบูรณาการตามความคิดเห็นของอาจารย์มีการพัฒนาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าข้อ 7 คือ นักศึกษามองโลกในแง่ดี ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.37$) รองลงมาเป็นข้อ 2 คือ การแสดงออกทางพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ ($\bar{X} = 3.33$) และข้อ 4 คือ มีการวางแผนอย่างรอบคอบ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 2.77$)

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานักศึกษา

ตารางที่ 20 แนวทางการพัฒนานักศึกษาตามความคิดเห็นของอาจารย์

แนวทางการพัฒนานักศึกษา	\bar{X}	S.D.
1. สติปัญญา	4.23	0.88
2. การพูด	4.19	0.78
3. บุคลิกภาพ	4.17	0.84
4. คุณธรรม	4.28	0.84
5. การเมือง	3.59	0.83
6. อาชีพ	4.40	0.83
7. วัฒนธรรม	3.91	0.76
8. การทำประโยชน์แก่สังคม	4.00	0.85
9. ความรับผิดชอบ	4.40	0.85
10. การวางแผน	4.13	0.85
11. ความเชื่อมั่นในตนเอง	4.17	0.81
12. ความสามัคคี	4.13	0.81

จากตารางที่ 20 แนวทางในการพัฒนานักศึกษาตามความคิดเห็นของอาจารย์ข้อ 6 และข้อ 9 คือ อาชีพและความรับผิดชอบ ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.40$) เป็นแนวทางที่ควรจะพัฒนาในระดับมาก รองลงมาเป็นข้อ 4 คือ คุณธรรม ($\bar{X} = 4.28$) และข้อ 5 คือ การเมือง ได้รับค่าเฉลี่ยต่ำสุดแต่เป็นแนวทางที่ควรพัฒนาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$)

ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนา
นักศึกษาของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 การจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมพัฒนานักศึกษาตามความคิดเห็นของอาจารย์

	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่วิทยาลัย ทำอยู่แล้ว		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สนับสนุนให้นักศึกษาเสนอผลงานทาง วิชาการโดยจัดทำเป็นเอกสารเผยแพร่ รายสัปดาห์หรือรายเดือน	84	57.93	44	30.34	17	11.72
2. เชิญวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญใน สาขาวิชาต่าง ๆ มาบรรยายอย่างน้อย เดือนละ 1 ครั้ง เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา มีความรู้ทางวิชาการกว้างขวางยิ่งขึ้น	82	56.55	63	43.44	0	-
3. ประมุขนิเทศนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนเข้า ศึกษาในวิทยาลัย โดยการเข้าค่ายพักแรม เพื่อให้นักศึกษารู้จักสถาบัน ระเบียบ ปฏิบัติ จุดมุ่งหมายของการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา ห้องสมุด และการใช้ ชีวิตในวิทยาลัย	69	47.58	71	48.96	5	3.44
4. จัดตั้งชมรมฝึกการพูดและเชิญวิทยากร ที่มีความสามารถในการพูดมาให้ความรู้ เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาไทย บุคลิกภาพ และทักษะในการพูด	79	54.48	58	40.00	8	5.51

ตารางที่ 21 (ต่อ)

	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด จำนวน ร้อยละ		กิจกรรมที่วิทยาลัย ทำอยู่แล้ว จำนวน ร้อยละ		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา จำนวน ร้อยละ	
5. ประมุขนิเทศศึกษาก่อนออกฝึก. ประสบการณ์วิชาชีพแบบเข้มเพื่อพัฒนา บุคลิกภาพในการเป็นครู	57	39.31	88	60.68	0	-
6. อบรมจิตใจโดยเข้าค่ายฝึกธรรม ปฏิบัติ นั่งสมาธิอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อพัฒนาจิตใจและคุณธรรม	63	43.44	73	50.34	9	6.20
7. จัดโครงการอาสาพัฒนาชนบทให้ นักศึกษาไปให้คำแนะนำแก่เยาวชน ด้านการเกษตร กีฬา โภชนาการ สุขภาพอนามัย ศิลปหัตถกรรม รู้จัก เสียสละประโยชน์ส่วนตน เพื่อ ประโยชน์ส่วนรวม และมีความ รับผิดชอบต่อสังคม	73	50.34	69	47.58	3	2.06
8. จัดกิจกรรมชมรม การอยู่ค่ายพักแรม กิจกรรมออกเสื่อ และส่งเสริมให้สภา หรือสโมสรนักศึกษาได้ทำงานอย่าง อิสระมีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ อย่างใกล้ชิด เพื่อฝึกความเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบ และ รู้จักการปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้	53	36.55	90	62.06	2	1.37

ตารางที่ 21 (ต่อ)

	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด จำนวน ร้อยละ		กิจกรรมที่วิทยาลัย ทำอยู่แล้ว จำนวน ร้อยละ		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา จำนวน ร้อยละ	
9. เชิญวิทยากรที่มีความรู้และ ประสบการณ์ทางการเมือง เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นักการเมืองที่มีชื่อเสียง มาให้ความรู้ในเรื่องการเมือง การปกครอง เพื่อเป็นการ ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ และเข้าใจการปกครองตาม ระบอบประชาธิปไตย	77	53.10	59	40.68	9	6.20
10. เชิญบุคคลที่ประสบผลสำเร็จ ในวิชาชีพต่าง ๆ มาบรรยาย และอภิปรายเพื่อชี้แนะแนวทาง ในการประกอบอาชีพ	81	55.86	64	44.13	0	-
11. จัดห้องสมุดอาชีพที่มีข้อมูลและ การประกาศรับสมัครงานของ หน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนมี เอกสาร วิดีโอ เทปบรรยาย ด้านอาชีพต่าง ๆ เพื่อเป็น แนวทางในการประกอบอาชีพ	97	66.89	47	32.41	1	0.68

ตารางที่ 21 (ต่อ)

	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด จำนวน ร้อยละ		กิจกรรมที่วิทยาลัย ทำอยู่แล้ว จำนวน ร้อยละ		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา จำนวน ร้อยละ	
12. ส่งเสริมให้ชมรมต่าง ๆ ทา รายได้และริเริ่มสร้างงานเพื่อ ฝึกงานอาชีพ เช่น จำหน่าย อาหาร สอนพิเศษ จำหน่าย ผลิตผลทางเกษตร ศิลป- หัตถกรรม อุตสาหกรรมศิลป์ เป็นต้น	72	49.65	67	46.20	6	4.13
13. ส่งเสริมให้นักศึกษาแต่งเครื่อง แบบด้วยผ้าไทยหรือผ้าที่ผลิตใน ท้องถิ่น เพื่อรักษาคุณค่าของ ความเป็นไทย	50	34.48	37	25.51	58	40.00
14. ให้ความร่วมมือกับหน่วยงาน ต่าง ๆ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม ประเพณีวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษา เห็นความสำคัญและภาคภูมิใจใน ประเพณีวัฒนธรรมของชาติ	51	35.17	92	63.44	2	1.37
15. จัดห้องที่สงบเงียบเพื่อให้นักศึกษา ได้ปฏิบัติกิจทางศาสนาของตน เพื่อ พัฒนาด้านจิตใจ	49	33.79	76	52.41	20	13.79

ตารางที่ 21 (ต่อ)

	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด จำนวน ร้อยละ		กิจกรรมที่วิทยาลัย ทำอยู่แล้ว จำนวน ร้อยละ		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา จำนวน ร้อยละ	
16. มอบหมายงานแบบโครงการ เช่น การจัดนิทรรศการ การจัด การแข่งขันกีฬา ฯลฯ ให้ นักศึกษาดำเนินการ เพื่อให้รู้จัก หน้าที่และความรับผิดชอบ ตลอดจนการวางแผนในการ ทำงานให้มีประสิทธิภาพ	41	28.27	103	71.03	1	0.68
17. จัดอบรมพิเศษให้แก่นักศึกษา ที่จะสำเร็จการศึกษาเพื่อเป็น การเตรียมตัวในการสอบเข้า ทำงาน	33	22.75	112	77.24	0	-
18. จัดโปรแกรมการเรียนการสอน ไว้ล่วงหน้า และมีคู่มือให้นักศึกษา ได้ทราบเพื่อศึกษาระบบ และ โปรแกรมการเรียน ตลอดทั้ง ระเบียบปฏิบัติรวมด้านการใช้ ชีวิต ในวิทยาลัยเพื่อวางแผนใน การเรียน	47	32.41	98	67.58	0	-
19. ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกคนอยู่หอพัก ของวิทยาลัยเพื่อสร้างความมี ระเบียบวินัย การอยู่ร่วมกันและ ความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ	43	29.65	83	57.24	19	13.10

ตารางที่ 21 (ต่อ)

	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด จำนวน ร้อยละ		กิจกรรมที่วิทยาลัย ทำอยู่แล้ว จำนวน ร้อยละ		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา จำนวน ร้อยละ	
20. จัดให้นักศึกษาเป็นผู้แนะนำชุมชน ในสาขาวิชาชีพของคน เพื่อฝึก ให้นักศึกษามีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกล้าในการแสดงออกตาม บทบาทของคน	90	62.06	47	32.41	8	5.51

จากตารางที่ 21 พบว่า

1. กิจกรรมที่ควรพัฒนามากที่สุดตามความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาข้อ 11 คือ จัดห้องสมุดอาชีพที่มีข้อมูลและการประกาศรับสมัครงาน ของหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนมีเอกสาร วัสดุ อุปกรณ์บรรยายด้านอาชีพต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทาง ในการประกอบอาชีพ ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด (ร้อยละ 66.89) รองลงมาเป็นข้อ 20 คือ จัดให้ นักศึกษา เป็นผู้แนะนำชุมชนในสาขาวิชาชีพของคน เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความ กล้าแสดงออกตามบทบาทของคน (ร้อยละ 62.06) และข้อ 1 คือ สนับสนุนให้นักศึกษาเสนอผลงาน ทางวิชาการโดยจัดทำเป็นเอกสาร เผยแพร่รายสัปดาห์หรือรายเดือน (ร้อยละ 57.93) ได้รับ คะแนนรองลงมาตามลำดับ

2. กิจกรรมที่วิทยาลัยทำอยู่แล้วตามความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาข้อ 17 คือ จัดอบรมพิเศษแก่นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาเพื่อ เป็น การเตรียมตัวในการสอบเข้าทำงาน ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด (ร้อยละ 77.24) รองลงมาเป็นข้อ 16 คือ มอบหมายงานแบบโครงการ เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดการแข่งขันกีฬา ฯลฯ ให้นักศึกษา ดำเนินการเพื่อให้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบตลอดจนการวางแผนในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 71.03) และข้อ 18 คือ จัดโปรแกรมการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้าและมีคู่มือให้นักศึกษา

ได้ทรายเพื่อศึกษาระบบและโปรแกรมการเรียน ตลอดทั้งระเบียบปฏิบัติรวมด้านการใช้ชีวิตในวิทยาลัยเพื่อวางแผนในการเรียน (ร้อยละ 67.53) ได้รับคะแนนรองลงมาตามลำดับ

3. กิจกรรมที่ยังไม่จำเป็นที่จะพัฒนาตามความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาข้อ 13 คือ ส่งเสริมให้นักศึกษาแต่งเครื่องแบบด้วยผ้าไทยหรือผ้าที่ผลิตในท้องถิ่น เพื่อรักษาคุณค่าของความเป็นไทย ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด (ร้อยละ 40.00) รองลงมาเป็นข้อ 15 คือ จัดห้องที่สงบเงียบเพื่อให้นักศึกษาได้ปฏิบัติกิจทางศาสนาของตนเพื่อพัฒนาด้านจิตใจ (ร้อยละ 13.79) และข้อ 19 คือ ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกคนอยู่หอพักของวิทยาลัย เพื่อสร้างความมีระเบียบวินัย การอยู่ร่วมกันและความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ (ร้อยละ 13.10) ได้รับค่าเฉลี่ยรองลงมาตามลำดับ